

عنوان مقاله:

بررسی نقش NGO در مدیریت بحران کرونا در شهر قیدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی احمدی قیداری
سهیلا احمدی قیداری

خلاصه مقاله:

زمینه وهدف: بحران حادثه ای است که به طور طبیعی یا به وسیله بشر، به طور ناگهانی یا به صورت فزاینده به وجود میآید که برای برطرف کردن آن نیاز به اقدامات اضطراری، اساسی و فوق العاده می باشد. شیوع فعلی بیماری کووید-۱۹ همه گیری آن باعث ایجاد وضعیت اضطراری و مخاطره آمیز برای سلامت عمومی در سطح بین المللی شده است. این بیماری باعث ایجاد علایم بیماری مشابه سرماخوردگی تا بیماری های شدید تنفسی (پنومونی) میشود و قبلا در انسان دیده نشده بود. از این رو دولتها برای کنترل و مدیریت این بحران، تصمیمات جدیدی اتخاذ کرده اند تا خسارات کمتری به جوامع وارد شود. نتایج مطالعات گذشته موید این مطلب است که مدیریت بحران مستلزم تدوین روش و یا چارچوب کلی است و با طراحی برنامه ریزی درست و مناسب و آمادگیهای قبلی میتوان تا اندازه بسیار زیادی از خسارت و مدت زمان بحرانهای بزرگ کاست. اما این بحران، علاوه بر اینکه حامل معنی «خطر» است، محمل «فرصت» نیز خواهد بود -کرونا نشانگر یک مانع، آسیب، ضایعه و تهدید است و درعین حال فرصتی برای رشد یا افول، زمانی برای آزمایش تاب آوری سیستم ها، جوامع و دولت هاست. لذا پژوهش پیش رو به بیان نقش سازمان های مردم نهاد در مدیریت بحران کرونا در شهر قیدارمیردازد. حجم نمونه نفر(۲۲) با در نظر گرفتن نسبت جنسی که از طریق روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شده اند؛ این پژوهش از حیث هدف کاربردی است. روش کار: این مطالعه از نوع مقطعی واز حیث روش پیمایشی -پژوهشی است، جامعه آماری آن شامل پرسنل شاغل در سازمانهای مردم نهاد. روش انتخابشان بصورت تصادفی وازار گرد آوری داده ها پرسشنامه (بحران ستیزی سازمان) بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از برنامه آماری SPSS نسخه ۲۶، وروشهای آمارتوصیفی (میانگین، فراوانی، جدول ونمودار)، آمار استنباطی (اعتبارسنجی پرسشنامه، همبستگی اسپیرمن و پیرسون) در این پژوهش استفاده شده است. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که برخی متغیرهای مشخصه ی فردی (اطلاعات دموگرافیک) با بحران ستیزی رابطه معناداری دارند. پرسنل سازمان مردم نهاد مورد مطالعه با حجم نمونه ۲۲ نفرمیباشند. نتیجه گیری کلی: با توجه به نتایج آزمون سازمان های مردم نهاد در بحث همکاری و کنترل بحران کرونا توانست امتیاز ۲۱۸ بحران ستیزی سازمان را بدست آورد به طور کلی در بحرانهای مختلف، در مرحله پیشگیری سازمانهای مردم نهاد می توانند به عنوان ارزیاب و ناظر سطح آمادگی و ایمنی در بخش های مختلف جامعه عمل کنند و موقع لزوم با ارزیابی نقاط ضعف و آسیب های موجود، به ارائه هشدار اولیه بپردازند. در مرحله آمادگی نیز سازمانهای مردم نهاد می توانند در زمینه ارتقای آگاهی عمومی و همچنین آموزش عموم مردم موثر باشند. لذا آموزش مستمر پرسنل افزایش سطح آگاهی با توجه به قرار گرفتن در مرحله دوم بحران (حین بحران) به منظورپیشگیری و کنترل بحران کرونا واتخاذ تدابیری در جهت فراهم کردن آموزش به گروه هدف (آموزش ترکیبی) برای پرسنل سازمان های مردم نهاد توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

سازمان مردم نهاد، مدیریت بحران، کرونا، شهر قیدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698725>

